Ч. 75. Пятниця 6 (19) цьвітня 1901. Рік XI.

**Виходить у Львові** що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

**Редакция і Адмінїстрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата** у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти полїтичні.

*(Цїсарский дарунок Чехам. — Нові члени палати послів. — З ради державної. — Подорожи француских мінїстрів).*

В віденьскій Wiener Ztg. появило ся в послїдних днях цїсарске письмо, котрим оповіщено, що Цїсар основує в Празї ґалєрию красних штук. Та ґалєрия єсть подарунком для Чехів, котрим правительство хоче винагородити їх за залишенє обструкциї в парляментї. В дотичнім цїсарскім письмі говорить ся між иншими: Було би се дальшим і великим поступом, коли би в тих столицях, котрі після істнуючих условий можуть уважати ся за центри артистичного розвою, а мимо того доси не мають ґалєрий красних штук, утворили ся ґалєриї приступні для всего населеня. Спокій, любов до рідної штуки, єї зрозуминє, зискали би в тих ґалєриях підпору, а ідеальні чувства для штуки, найшли би в них нїколи не висихаюче жерело заспокоєня. Оживлений тим баженєм, знаючи о незвичайно довгій поза границями вітчини працї живучих артистів з мого дорогого ческого королївства, заряджую заснованє в королївскій столици Празї ґалєрию творів сучасного малярства, різьби і архітектури, котра пізнїйше має перейти в посїданє згаданого королївства. Ґалєрия має бути заснована средствами, які на ту цїль призначую і надію ся, що оба народи того краю на всї часи злучать в тім місци в мировім суперництві свої визначні спосібности.

До палати панів покликано онгди вісьмох нових досмертних членів, а то: дра Станислава Смольку, сина Франціщка Смольки, професора історії в краківскім унїверситетї, члена краківскої академії наук і єї ґенерального секретаря; — Антона Дворжака, ческого композитора і професора праскої консерваториї; — дра Омеляна Фріду (Ярослава Врхліцкого) найбільшого ческого поета, професора історії лїтератури в Празї; — дра Теодора Ґомперца; — дра Ернеста Маха; — дра Адольфа Мустафію; — дра Германа Чокого, професора унїверситету у Відни; і Каспра Чумбуша, великого різьбаря і професора академії красних штук у Відни.

Вже вчера панував в будинку віденьского парляменту великий рух. Майже всї посли прибули вже до Відня. Вчера відбували ся дальші наради кількох парляментарних комісий. Коло польске збирає ся нинї зараз по засїданю палати на наради. Перед засїданєм палати збере ся у президента ґр. Феттера конференция провідників клюбів, аби порозуміти ся що-до дальшої проґрами працї парляменту в теперішній сесиї. Доси дневний порядок представляє ся так: На першім місци стоїть вибір одного секретаря палати, на другім закон о належитостях, над котрим вже нинї розпічне ся дискусия, дальше орґанїзация торговельно-промислових палат, закон о марґаринї, декларация архікн. Франца Фердинанда, закон о підвисшеню горівчаного податку, перше читанє буджету і кілька дрібнїйших справ. Однако здає ся, що в тім порядку дневнім будуть деякі зміни, з причини першого читаня закона о водних дорогах і будові каналів, котрі в сїм тиждни має предложити правительство. Дальша зміна дневного порядку могла би лучити ся, колиби комісия социяльно-полїтична або інвестицийна покінчили перед тими наради над державними предложенями і прийшли з рефератами. Будова каналу Висла-Сян-Днїстер обнята також правительственним предложенєм.

В доповненю тульоньских торжеств вибирає ся француский президент мінїстрів Вальдек-Руссо до Ґенуї а відтак до Верони, звідки в недїлю прибуде до Венеции. Siecle пише, що подорож Вальдек-Руссо до Італії має також дуже велике полїтичне значінє. В часї побуту в Італії відбуде той мінїстер конференциї з ріжними високими полїтичними личностями. — Також мінїстер заграничних справ вибирає ся в подорож за границю, а то до Петербурга, де забавить від 22 до 27 с. м. В Петербурзї буде він на послуханю у царя.

---

## КАЛЇКА.

*(З француского — Ґі де Мопассана.)*

Лучилось менї те якось 1882 року.

Я примістив ся як раз в кутї порожного ваґона і примкнув двері, надїючись, що буду сам, коли двері відчинили ся, і дав ся чути голос:

— Осторожно, прошу пана! Тут перехрещують ся шини, а сходи дуже високі.

Другий голос відповів:

— Не бій ся, Лавра, я держу ся ручки.

Відтак показала ся голова в круглім капелюсі; показала ся і пара рук, що чіпаючи ся шкіряних ременів і сукна, котре звисало по обох боках дверцят, підняли поволи споре тїло, котрого ноги стукали о сходи, як палиця о поміст.

Коли новий товариш дістав ся до ваґона, замітив я під звисаючим сукном штанів номальований на чорно конець деревляної ноги, коло котрої показала ся небавом і друга така сама.

Зпоза плечий подорожного вихилила ся якась голова:

— А вигідно вам, пане?

— Вигідно, хлопче.

— Прошу, ось ваші клунки і кулї.

І служачий, похожий на старого вояка, війшов до ваґона, двигаючи в руках кілька клунків. Клунки були позавивані в чорний та жовтий папір і старанно позавязувані. Служачий поскладав їх один поверх другого в сїтцї над головою пана. Відтак сказав:

— То вже, прошу пана, всьо. Пять клунків. Цукорки, лялька, барабан, стрільба і паштет.

— Добре, хлопче.

— Щаслива дорога!

— Дякую, Лавре.

Служачий відійшов, замкнувши двері, а я поглянув на свого сусїда.

Могло єму бути трийцять пять лїт, хоч волосє у него було майже біле; з ордером леґії, вусатий, чистенький, визначав ся надмірною заживностию дїяльних і сильних людий, котрих калїцтво робить немічними.

Обтер чоло, відсапнув, і дивлячись пильно на мене, спитав:

— Вам, пане, дим не шкодить?

— Нї, пане.

Я знав то око, той голос, то лице. Але звідки, з якого часу? Без сумнїву стрічав я того чоловіка, говорив з ним, стискав єго руку. Було то давно, так давно, що аж губило ся в туманї, де чоловік на дармо глядає на вгад споминів, і жене за ними як за щезаючими привидами — дармо. Мій сусїд вдивлював ся в мене так само уперто і витревало, як чоловік, що пригадує собі щось, але неясно.

Ми відвернули очи; зробилось нам якось нїяково по тій упертій стрічи поглядів; за кілька хвиль, під впливом таємничого і острого приказу працюючої памяти, они стрітили ся другий раз; тодї я відозвав ся:

— Мій Боже, чи не лїпше було би, замість стріляти на себе потайки цїлу годину очима, пошукати разом звідки себе знаємо?

Мій сусїд відповів вічливо:

— Правда, пане, цїлком справедливо.

Я представив ся:

— Генрик Бонклєр, судия.

Кілька хвиль вагував ся; відтак з тою непевностию ока і голосу, яка іде в парі з великим напруженєм ума, сказав:

— Ах, я стрічав вас колись у Пуенсельв, перед війною, тому двайцять лїт.

— Так — то ви здаєть ся, поручник Ревалієр.

— Той сам.... Був навіть капітаном, до дня, коли стратив обі ноги.... обі нараз куля відорвала.

Ми знов зглянулись по собі, познакомившись.

Я пригадав собі дуже добре, що бачив того колись стрункого, гарного хлопця, як він зручно і складно вів котильона.

Однако поза тою, виразно зарисованою картиною, мріло щось ще неясного, якась пригода, котру знав і забув, одна з тих пригод, яких слухаємо радо і недовго і які лишають в души майже незамітні слїди.

Якась любов була в тій пригодї. На днї моєї памяти найшов ся, правда, єї спомин, однако крім того спомину, подібного до пилу, який зпід ніг зьвірини вдаряє злегка ніздрі пса, не найшло ся нїчого.

Поволи туман розвіяв ся і перед моїми очима виросло личко молодої дївчини. Згодом в моїй голові і єї назвище вибухло, напрасно,

# Новинки.

*Львів дня 18 го цьвітня 1901.*

**— В справі еміґрациї до Босни** пишуть до Gazet-и Narodow-ої з Городенщини: З урожайних повітів чортківского, бучацкого, товмацкого переїздять від кількох тиждпїв щоденно через Станиславів цілі родини селян до Босни, гадаючи, що за 800 до 1000 зр. можна там одержати від правительства 5—8 морґове господарство разом з інвентарем. Тимчасом селяни з одного заможнїйшого села городенецкого повіта, вислані для розслїдження стану річи, справдили, що надавана земля лиха і майже не надає ся до управи збіжа. За те наших селян приймає до підряднїйших робіт жидівска спілка, котра обняла вируб правительственних лїсів і потребує дешевого робітника. Отже здає ся, що еміґраційний рух в згаданих повітах викликали платні аґенти спілки, котра в той спосіб вискує для себе легковірність і непорадність нашого народу. Жертвою тих несовістних торговцїв упало вже до 3000 осіб.

**— З руских кольоній в Парані.** Куритібска Prawda пише, що наші кольоністи з кольонії Castelhano (Кастельяно) в Парані громадно покидають ту кольонію і переносять ся до инших осель. Кольонія та заложена на приморскім підгірю, (чотири милї від берегів океану атлянтийского над заливом Guaratuba), мала коштувати правительство около 300.000 мільрейсів. За головну причину утечі кольоністів відти подають брак всякої комунікациї в тій околици, але здає ся виливає на те й клімат невідповідний для наших людий. — З Prawd-и довідуємось, що наші кольонії в Парані перебувають тепер тяжку фінансову кризу, а то з причини застою в торговли „гервою мате" (гербата бразилийска, Ilex paraguayensis). При тій нагоді радить Prawda кольоністам взяти ся більше до продукциї мандіоки (тапіоки), котра удає ся і на лихих ґрунтах, як також до инших продуктів рільничих і до садівництва, бо инакше при кождім застою в вивозї herw-и mate будуть терпіти нужду, так як се тепер дїє сь.

**— Руский театр** відограє в Стрию в суботу, 20 с. м. на бенефіс п. Стадника „Скапаний сьвіт", ориґінальний народний образ зі сьпівами і танцями, в 4 актах, Володисл. Оркана, при співучасти артистки-сьпівачки львівского міского театру, п. Фільомени Лопатиньскої.

**— Товариство Руска Бурса в Нов. Санчи** купило в саму велику суботу реальність на бурсу і площу під будову церкви, за 46.000 корон.

**— З войскових кругів.** Командант 19-го полку оборони краєвої у Львові, полковник п. Еміль Вербах фон Гадамар, іменований ґенералом і командантом бриґади в Празї, куди сими днями переносить ся. Уступаючий командант тїшив ся симпатиєю в широких кругах, а у своїх підчинених придбав собі любов і поважанє за своє людяне поведенє.

**— Спроневірене у вірменьскім банку.** Вчера вечером арештовано довголїтного директора вірменьского банку заставничого, вірменьского крилошанина о. Мардиросевича, і замкнено в арештї слїдчім, при улици Баторого. О. Мардиросевич, припертий якимсь із своїх вірителів, не міг заплатити зашізваний вексель, а коли впаслїдок того мусів складати присягу манїфестацийну що до свого майна, пішов сам до прокуратора, і там сказав, що спроневірив в банку 200.000 корон. Комісия слїдча, переводячи ревізию в помешканю о. Мардиросевича, викрила ще й инші єго надужитя, а вслїд за тим і арештовано та замкнено в келї, в котрій сидять звістні з послїдних часів дурисьвіти і дефравданти: Адамецкий, Тумен і Новіцкий.

**— Львівскі дурисьвіти.** Ві второк по полуднї прийшов до помешканя о. Бобровича, душпастиря при головнім шпитали, при улици Піярів, ч. 11. якийсь мужчина, лїт около 22, середного росту, і досить порядно убраний, та зажадав від служниці, щоби она дала єму верхну одежу о. Бобровича, котрий під ту пору був на похоронї. Служниця, не сподїваючись обманьства, дала єму одежину, і аж коли о. Бобрович вернув, показало ся, що она стала ся жертвою якогось дурисьвіта. — Якийсь другий дурисьвіт ходить по домах і представляє ся яко аґент банку Гербера, та продає проспекти па льоси. Той дурисьвіт з явив ся у пані Каролини Г. при улици Подлевского, ч. 6, і продав їй той без вартости папір за 6 корон, а що она не могла заплатити зараз готівкою, то взяв від неї будильник, і казав, що прийде з ним по грощі, і віддасть єго назад за готівку. Розуміє ся, що дурисьвіт вже не показав ся. Єсть то мужчина лїт около 45, з темною шпаковатою борідкою, і був убраний в темне футро з кримским баранком.

**— Нещасливі сьвята** мав ученик VI. кляси станиславівскої гімназиї Никола Базалук, син селянина з Вільшаниці товмацкого повіта. В суботу вечером вертав він від свого шкільного товариша з Галича і під Хриплином в невияснений до тепер спосіб дістав ся під над'їзджаючий поїзд зелїзничий. Тяжко покалїченого відставлено до шпиталя в Станиславові, де єму ампутовано долоню на лївій руцї і заосмотрено рани на голові і плечех.

**— З Глиняи** пишуть, що дня 13 с. м. по раз вже мабуть десятий вибух огонь, але дякувати запобігливости і ревному ратункови (бурмістра міста, жандармериї і ще деяких осіб) удало ся огонь спинити, а готово було яких двіста нумерів пійти з димом.

**— Також пригода яких мало.** З Йоганесбурґа в Трансвалю, де знаходять ся дуже богаті копальнї золота, доносять, що там в хвили, коли в копальню спускали ся робітники, самі туземці, Кафри, урвала ся липва і кіш з 26 людьми полетів в глубину. Всї забили ся на місци. — При сїй нагоді позволимо собі пригадати, що вийшла о війні Бурів з Анґлийцями дуже цікава і поучаюча книжка під заголовком „Siegen oder sterben". Книжку ту написав очевидець Fr. Rompel, а видано накладом K. Thienemann-a в Штутґартї. З книжки сеї можна дуже добре довідати ся не лиш про причини і хід цілої війни аж майже до послїдних часів, але й пізнати цїле житє Бурів, того народу, котрий подав нам одинокий примір в історії як боронити своєї свободи і независимости народної. До поясненя причиняють ся знаменито дуже красно виконані ілюстрациї числом 119 і одна карта бурских републик. Книжка ся коштує лиш 3 корони, а хто би хотів єї собі купити, нехай пришле грощі до нас а ми єму спровадимо.

**— Операция за операцию.** В шинку, в Ринку, під ч. 12, якийсь жидик взяв ся оперувати різникови Николаєви Возорови кістяним ножиком нагнїтки, і так „з'оперував" єму палець, що бідачиско різник мусів чим скорше бічи на стацию ратункову, щоби там єго вратували. Тимчасом знайшли ся в шинку люди, котрі постановили заплатити операторови за єго операцию також операциєю — набили єго добре, а відтак викинули з шинку на улицю.

---

мов запалена бомба: панна де Мандаль. Тепер вже всьо пригадало ся. Пригода справдї була любовна, але й звичайна. Молода дівчина любила того молодого хлопця; любила тоді, коли я з ним зійшов ся; всї говорили, що невдовзї поберуть ся. Він подабав на дуже залюбленого, дуже щасливого.

Я підняв очи до сітки, де від потрясень ваґона дрожали всї клунки, що їх приніс був служачий мого сусїда; голос служачого пригадав ся менї, немов би він що йно тепер перестав говорити.

Він сказав:

— То вже, прошу пана, всьо. Пять клунків: цукорки, лялька, барабан, стрільба і паштет.

Тоді в моїй голові в одній хвили почав ся і скінчив ся роман. Він подабав впрочім на всї ті любовні історії, котрі менї доводило ся читати, де молодий чоловік, або молода дівчина женить ся чи віддає ся, з своєю судженою чи за свого судженого, по якійсь тїлесній чи фінансовій катастрофі. Значить ся, той офіцир, що зазнав калїцтва підчас війни, відшитав по війнї молоду дівчину, котра зобовязавши ся перед тим, додержала слова і вийшла за него.

Видалось менї то гарним, але простим, як видають ся простими всї театральні або книжкові розвязки. Коли читаємо або прислухуємо ся, тоді здає ся нам завсїгди, що й самі ми пожертвували би себе з одушевленою приємностию, з великодушною готовостию. Однако на другий день буваємо в дуже злім настрою, коли убогий приятель хоче позичити від нас кілька франків.

По хвили знов другий, менше поетичний, але за те практичнїйший здогад заступив першу гадку. Може він оженив ся ще перед війною, перед страшною пригодою з тою кулею, що відорвала єму обі ноги, а она в розпуці і з пожертвованєм примеволена тепер приймати, доглядати, звеселювати і підтримувати того чоловіка, що виїхав здоровий, гарний, а вернув з деревляними ногами, мов страшна руїна, засуджений на безділїсть, на немічний гнів і нещастну заживність.

Чи був щасливий, чи карав ся може? Зібрала мене охота спершу легка, але чим дальше більша і більша, а в кінци нестримна, пізнати єго історию, пізнати хоч би лиш єї головні пригоди, котрі дали би менї спроможність відгадати те, чого би він сам розповісти не міг, або не мав охоти.

Розмавляючи з ним, я заєдно лиш про те й думав. Пійшло кілька нїчо не значучих речень; а я вліпивши очи в сітку, міркував собі: „має троє діточок: цукорки певне для жінки, лялька для донї, барабан і стрільба для синків, а паштет... Паштет для него самого".

Тут я спитав:

— Чи ви вже батьком?

Відповів:

— Нї, пане.

Менї стало ніяково, немов би я допустив ся чогось невідповідного. Я промовив:

— Даруйте, пане. Прийшло менї то до голови, коли ваш служачий говорив про забавки. Чоловік чує неслухаючи і здогадує ся несьвідомо.

Усьміхнув ся і сказав:

— Нї, я навіть не женив ся. Поробив лиш перші кроки і на тім конець.

Я прибрав такий вид, як колиб нагле пригадав собі.

— А, так, ви тілько були заручені, коли я вас пізнав, з панною де Мандаль, коли не помиляю ся.

— Так, маєте знамениту память.

Я здобув ся на нечувану відвагу і додав:

— Здає ся менї, я чув, що панна Мандаль мала вийти за пана... за пана...

Він спокійно вимовив то прізвище:

— Пана де Флерель.

— Так! Так... я навіть пригадую собі, що чув по тій причині про вашу пригоду на війнї.

Я глянув єму просто в очи; він спаленїв.

Єго повне, налите лице, багряне від безперервного приливу крови, закрасило ся ще дужше.

Поквапно і з жаром чоловіка, що бере ся боронити з гори програної справи, програної в своїм серци і в своїй души, котру однаково перед очима загалу хотів би виграти, відповів:

— Несправедливо натякають люди при моїм прізвищи на прізвище панї де Флерель. Вернувши з війни, пожаль ся Боже, без ніг, я нїколи і нї за що в сьвітї не пристав би на те, щоби она була моєю жінкою. Хибаж то можливе? Люди не побирають ся для того, щоби показати перед сьвітом свою благородність. Чоловік женить ся, щоби прожити всї днї, всї години, мінути і хвилї побіч другої людини; а коли той чоловік такий калїка як я, тоді жінка, що виходить за него, засуджує себе самохіть на муку, котра тревати буде до самої смерти! Гей! Знаю я, дивую ся жертвам і пожертвованям, коли они держать ся в своїх границях, але не жадаю від жінки, щоби она відказувала ся від радости і мрій для заспокоєня дивовання ґалериї. Коли чую удари тих моїх деревляних ніг і куль о поміст за кождим своїм кроком, мене огортає така розпука, що я готов свого служачого задавити. Чи ви гадаєте, що від жінки можна приймити охоту

**— Самоубийство при протоколї.** В Будапештї казала онгди швачка Марта Майлїнґер арештувати на улици свого 17-лїтного брата Рудольфа за то, що він украв її якісь предмети, служачі до окраси. Коли Рудольфа Майлїнґер переслухував комісар на поліциї, він добув револьвер і стрілив до себе. Умираючого самоубийника відставлено до шпиталя.

**— Самоубийство.** На двірци зелїзничім в Коломиї кинув ся дня 11. с. м. під надїзджаючий поїзд робітник зелїзничий Стефан Козубач, і погиб на місци. Причина самоубийства незвістна.

**— Померла** Теофіля Кордалевичева, вдова по сьвященику, дня 10 с. м. в Ляховичах подорожних.

## Господарство, промисл і торговля.

**— Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: „Газета Львівска“ з дня 15 с. м. оповіщує розписане лїцитацийної продажи старих матеріялів, узисканих в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. Оферти належить вносити найдальше до 12 години в полудне дня 30 цьвітня с. р. до висше згаданої ц. к. Дирекциї зелїзниць державних. Услівя продажи подані суть в Газетї Львівскій, а можна їх одержати також в бюрі для справ варстатових в підписаній ц. к. Дирекциї.

Австрийско-румуньский рух особовий через Іцкани. З днем 1 мая 1901 увійде в житє додаток I до тарифи для цовисшого руху. Поодинокі примірники сего додатку можна набути за 10 сот.

З днем 1 мая с. р. буде змінена назва стациї „St. Egydi am Neuwalde“ лежачої на шляху Шайбміль—Керпгоф на „St. Aegyd am Neuwalde“. Лежачий коло стациї перестанок „Markt St. Egydi am Neuwalde“ буде називати ся від тепер „Markt, St. Aegyd am Neuwalde“.

зносити то, що нам самим зносити годї? І чи ви гадаєте, що мої ноги гарні?

Він замовк. Що єму відповісти? Говорив правду. Чи я міг докоряти їй, погорджувати нею, або взагалї стояти при тім, що она не мала правди? Нї. А все таки та розвязка, згідна з справедливостию, з правдою і можливостию, не заспокоювала моеї поетичної вдачі. То геройске калїцтво вимагало якогось високого пожертвованя; а того як раз не доставало; ось і гірке розчароване.

Я вихопив ся з питанем:

— Чи панї де Флерель має дїти?

— Має, дочку і двох хлопцїв. То для них ті забавки везу. Єї чоловік і она сама дуже для мене добрі.

Зелїзниця вийшла з тунелїв, наблизила ся до стациї, задержала ся.

Я хотів подати руку і помогти калїці-офіцирови, коли крізь відчинені двері просунула ся пара рук, готових его обіймити.

— Добрий день, друже Револїер!

— Як ся маєш Флерель!

За чоловіком стояла жінка, з усьмішкою на устах, сияюча і ще гарна; пальцями в рукавичках посилала і від себе поздоровлене. Мала дівчинка підскакувала коло неї з радости, а хлопцята нетерпеливо дивили ся на барабан і стрільбу, що з ваґонової сітки перейшли вже до батькових рук. Коли калїка зійшов на землю, всї дїти кинули ся обіймати его. Відтак рушили в дорогу. Дївчина по приязни обняла своєю дрібненькою ручкою лякировану кулю, так щоби ідучи попри него, могла держати в руцї палець свого старого приятеля.

## Курс львівский.

| Дня 17-ого цьвітня 1901. | платять | жадають |
|---|---|---|
| **I. Акциї** за штуку. | К. с. | К. с. |
| Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . . | 610·— | 620·— |
| Банку гал. для торгов. по 200 зр. | 354·— | 364·— |
| Зелїз. Львів-Чернів.-Ясн . . . . . | 547·— | 556·— |
| Акциї гарбарнї Ряпів . . . . . . | —·— | 150·— |
| Акциї фабр. Липиньского в Сяноку. | 400·— | 420·— |
| **II. Листи заставні** за 100 зр. | | |
| Банку гіпот. 4% корон . . . . . | 90·— | 90·70 |
| Банку гіпот. 5% преміов. . . . | 109·50 | —·— |
| Банку гіпот. 4½% . . . . . . . . | 98·— | 98·70 |
| 4½% листи застав. Банку краєв. | 98·90 | 99·60 |
| 4% листи застав. Банку краєв. . | 92·— | 92·70 |
| Листи застав. Тов. кред. 4% . . . | 92·— | 92·70 |
| „ „ 4% льос. в 41½ лїт. | 93·— | 93·70 |
| „ „ 4% льос. в 56 лїт. | 91·10 | 91·80 |
| **III. Облїґи** за 100 зр. | | |
| Пропінацийні гал. . . . . . . . . | 96·— | 96·70 |
| Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем. | 101·30 | 102·— |
| „ „ „ „ 4½ % | 98·70 | 99·40 |
| Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор. | 92·50 | 93·20 |
| Позичка краєв. з 1873 по 6% | 100·— | —·— |
| „ „ 4% по 200 кор. | 92·80 | 93·50 |
| „ „ м. Львова 4% по 200К. | 87·— | 87·70 |
| **IV. Льоси.** | | |
| Міста Кракова . . . . . . . , . . | 67·— | 71·— |
| Міста Станиславова . . . . . . . | —·— | —·— |
| Австр. черв. хреста (Курс віденский) . . . . . | 49·— | 50·— |
| Угорск. черв. хреста . . . . . | 25.75 | 26·75 |
| Іт. черв. хрес. 25 фр. . . . . . | 23·10 | 24·— |
| Архік. Рудольфа 20К. . . . . . | 58·— | 61·— |
| Базиліка 10 К . . . . . | 17·20 | 18·20 |
| Joszif 4 К. . . . . . | 7·— | 6·50 |
| Сербскі табакові 10фр. . . . . . | 8·— | 10·— |
| **V. Монети.** | | |
| Дукат цїсарский . . . . . . . . . | 11·27 | 11·45 |
| Рубель паперовий . . . . . . . . | 2·52 | 2·55 |
| 100 марок нїмецких . . . . . . . | 117·40 | 117·90 |
| Доляр америк. . . . . . . . . . . | 4·80 | 5·— |

## ТЕЛЕҐРАМИ.

**Віден** 18 цьвітня. Neues W. Tagblatt довідує ся, що куратором прагскої ґалєриї штук красних має стати ґр. Кароль Букоа.

**Берно швайцарске** 18 цьвітня. Союзна рада зарядила видалене з границь Швайцариї шістьох чужих підданих, переважно Росиян за їх участь в демонстрациях, які відбули ся перед російским консулятом в Женеві дня 5 с.м.

**Рим** 18 цьвітня. Анґлїйска фльота Середземного моря прибуде в половинї мая до Специї коло Ґенуї, де буде присутна при спущеню на воду нового італїяньского панцирника „Королева Марґарита“.

**Прага** 18 цьвітня. Тутешний Виділ краєвий ухвалив одноголосно вислати до Цїсаря телеґрафічну подяку за основане ґалєриї штук красних в Празї.

**Петербург** 18 цьвітня. Journal de St. Petersburg обговорюючи засноване ґалєриї штук красних в Празї, вихваляє мудрість Цїсаря Франц Йосифа, котрий зложив тим новий сьвітлий доказ своєї миролюбивости і уступчивости.

**Льондон** 18 цьвітня. Римский дописуватель Daily Chronicle доносить, що цїсар Вільгельм удасть ся з початком червня до Риму.

## Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1900 після середно-європ. год.

| посп. | особ. | Зі Львова |
|---|---|---|
| відходить | | |
| | | **День** |
| | 6·25 | До Лавочного, Мукачa, Борислава |
| | 6·30 | „ Підволочиск, Одеси, Ковови |
| | 6·35 | „ Іцкан, Букарешту, Радівців |
| | 6·30 | „ Підволочиск з Підзамча |
| 8·30 | | „ Кракова, Любачева, Орлова, Відня |
| | 8·40 | „ „ Відня, Хирова, Стружа |
| | 9·00 | „ Скольного, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$. |
| | 9·15 | „ Янова |
| | 9·25 | „ Підволочиск з гол. двірця |
| | 9·35 | „ Іцкан, Сопова, Берґомету |
| | 9·53 | „ Підволочиск з Підзамча |
| | 10·20 | „ Белзця, Рави, Любачева |
| | 11·25 | „ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| 1·55 | | „ Підволочиск з гол. двірця |
| 2·08 | | „ „ „ Підзамча |
| | 2·15 | „ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| 2·45 | | „ Іцкан, Гусятина, Керешмезе |
| 2·55 | | „ Кракова, Відня, Хабівки |
| | 3·05 | „ Стрия, Скольного лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$. |
| | 3·15 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$. |
| | 3·20 | „ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$. |
| | 3·26 | „ Брухович „ „ „ „ |
| | 3·30 | „ Ярослава |
| | | **Ніч** |
| 12·50 | | До Кракова, Відня, Верлина |
| 2·30 | | „ Іцкан, Констанциї, Букарешту |
| | 4·10 | „ Кракова, Хирова, Коросна |
| | 7·48 | „ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$. |
| | 6·10 | „ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа |
| | 6·30 | „ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$. |
| | 6·13 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни |
| | 6·50 | „ Лавочного Мункача, Хирова |
| | 7.25 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 7·10 | „ Тернополя з гол. двірця |
| | 7·33 | „ „ „ Підзамча |
| | 9·12 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| | 10·40 | „ Іцкан, Гусятина, Радовець |
| | 10·50 | „ Кракова, Відня, Івонича |
| | 11·00 | „ Підволочиск, Бродів з гол. двірця |
| | 11·23 | „ „ Грималова з Підзамча |

| посп. | особ. | До Львова |
|---|---|---|
| приходять | | |
| | | **День** |
| | 6·10 | З Кракова |
| | 6·20 | „ Черновець, Іцкан, Станиславова |
| | 6·46 | „ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$. |
| | 7·10 | „ Зимноводи „ „ „ „ |
| | 7·45 | „ Янова (головний дворець) |
| | 8·05 | „ Лавочного „ „ |
| | 8·00 | „ Тернополи на Підзамче |
| | 7·40 | „ „ „ гол. дворець |
| | 8·15 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 8·50 | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 11·45 | „ Ярослава, Любачева |
| | 11·55 | „ Іцкан, Черновець, Станиславова |
| | 12·55 | „ Янова на гол. дворець |
| 1·35 | | „ Кракова, Відня |
| | 1·15 | „ Скольного, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$. |
| 1·45 | | „ Іцкан, Станиславова |
| 2·20 | | „ Підволочиск на Підзамче |
| 2·35 | | „ „ „ гол. дворець |
| | 5·15 | „ „ „ Підзамче |
| | 5·40 | „ „ „ гол. дворець |
| | 6·00 | „ Сокаля |
| | 5·45 | „ Кракова |
| 5 55 | | „ Чернівців |
| | | **Ніч** |
| | 12·05 | З Скольного, Калуша, Борислава |
| 12·20 | | „ Черновець, Букарешту |
| 2·31 | | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 3·12 | „ Підволочиск на Підзамче |
| | 3·35 | „ „ „ гол. дворець |
| | 6·20 | „ Іцкан, Підвисокого, Ковови |
| | 9.23 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята |
| | 7·24 | „ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{10}/_{9}$. |
| | 8·50 | „ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день |
| 8·40 | | „ Кракова, Відня, Любачева |
| | 8·28 | „ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$. |
| | 9·45 | „ Кракова, Відня, Пешту, Сянока |
| | 10·00 | „ Іцкан, Ковови, Підвисокого |
| | 10·12 | „ Підволочиск, Бродів, Копичинець |
| | 10·30 | „ „ на гол. дворець |
| | 10·15 | „ Лавочного. Хирова, Пешту |

**ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано.** Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)